

BRUNOY

PÁRATLAN OLDAL - LXII. évfolyam, 40. szám, 2018. október 5.

Köves Slomó két évig élt Franciaországban, és egy interjúban azt mondta, hogy „amikor 20 évvel ezelőtt végigmentem ott az utcán, már akkor sem éreztem biztonságban magam, de most a francia barátaim azt mondják, hogy gyakorlatilag túlélési stratégia kell ahhoz, hogy valaki Franciaországban vallásos zsidóként éljen”.

Szijjártó külügyminiszter New Yorkban nemrég ugyanerről beszélt. Míg Magyarország a nyugalom és az antiszemitizmussal szembeni zéró tolerancia szigete, addig „Nyugat-Európa egyes részein az antiszemitizmus növekvőben van”. Mindez a migráció következménye, és „komoly fenyegetést jelent a zsidó közösségekre”.

Köves Slomó a Chabad ultraorthodox zsidó irányzathoz tartozik, és a Párizs közelében levő Brunoy jesivájában tanult. Az iskola nemrég jelentetett meg egy bemutatkozó videót, és reménykedem, hogy abban az elviselhetetlen francia antiszemitizmusról, valamint a túlélési stratégiákról is szó esik. De nem.

A 320 tanuló mosolyogva tanul, sportol és kirándul az Alpokba. Az iskola új épületet tervez. Rabbi Simon Lasry pedig arról beszél, hogy intézményük virágzik. Péntekenként kirajzanak a diákok Párizs utcáira, ott hirdetik a Tóra tanításait. Mosolygó járókelők üdvözlik őket, kedvesen fogadják őket az üzletekben, és a metróban táncolnak. Nincs itt valami tévedés? Hiszen Budapesten úgy tudják, hogy Párizsban már az utcára sem mehet ki egy vallásos zsidó. Úgy tűnik, hogy a brunoyi chabadosok igencsak jól érzik magukat Franciaországban.

Tavaly Chabad rabbija, Levi Matusof meghatottan mondott köszönetet Macron elnöknek, amikor az hangsúlyozta a franciák felelősségét a deportálásokban. Macron arról beszélt, hogy „egyetlen megszálló német katona” sem vett részt a zsidók haláltáborokba szállításában, az antiszemita szörnyűségeket franciák követték el honfitársaik ellen.

Szembenézés helyett Budapesten ma inkább azt terjesztik, hogy elviselhetetlen az antiszemitizmus – Franciaországban.